

Spis treści

Od Redaktora	7
Marcin Krawczuk <i>Etiopia – różnorodność i wzajemne oddziaływanie w czasie i przestrzeni</i>	9
Zuzanna Augustyniak <i>Małżeństwa polityczne w XIX-wiecznej Etiopii: Mənilək II i Bafäna</i>	27
Joanna Sopyło-Firrisa <i>Gəbər – tradycyjna uczta królewska w Cesarstwie Etiopskim</i>	41
Kinga Turkowska <i>Obchody Srebrnego Jubileuszu koronacji cesarza Ḥaylā Śəllase I</i>	59
Jakub Pocijewski <i>Rola społeczna azmari – tradycyjnych pieśniarzy etiopskich</i>	79
Martyna Rutkowska <i>Historia muzyki popularnej w Etiopii</i>	89
Aleksander Grynberg <i>Recent Jewish emigration from Ethiopia to Israel – Falashmura community experience</i>	98
Adam Nieuważny <i>Sytuacja prawna muzułmanów w Etiopii – analiza w oparciu o wybrane przepisy prawa</i>	111
Aleksandra Iwańczyk <i>Ogaden – Somalijczycy w Etiopii</i>	129
Słowniczek wybranych terminów etiopskich	141

Od Redaktora

Zebrane w niniejszym tomie teksty powstały na bazie prac licencjackich lub magisterskich obronionych w Katedrze Języków i Kultur Afryki (zaś w wypadku tekstu Adama Nieuważnego – Katedry Arabistyki i Islamistyki) Wydziału Orientalistycznego Uniwersytetu Warszawskiego. W dużej mierze są one reprezentatywne dla kierunków badań nad Etiopią prowadzonych w Katedrze, które koncentrują się wokół kultury politycznej Cesarstwa Etiopskiego w XIX i XX wieku, związków oralności i piśmienności w cywilizacji etiopskiej czy tradycyjnej kultury ludności amharskojęzycznej Wyżyny Abisyńskiej.

Etiopia jest krajem wielokulturowym i wielojęzycznym, autorzy i redaktor wielokrotnie stawali zatem przed dylematem, jak oddać w języku polskim terminy rodzime i nazwy własne.

Zasadniczo nazwy własne oraz terminy w językach gyyz i amharskim transliterowane są według standardów przyjętych w wielokrotnie cytowanej w tym tomie *Encyclopaedia Aethiopica*. Odbiegają one od zasad romanizacji stosowanych w językach europejskich. Imię, które będziemy transliterować jako Ḥaylā Šəllasə można znaleźć w literaturze jako Haile Selassie, Hajle Syllasje czy Haïlé Sélassié. A jest to i tak imię fonetycznie stosunkowo proste... Przyjęto zasadę, iż terminy i nazwy etiopskie raczej będą odmieniane przez przypadki niż nie (a więc Məniləka, Məniləkowi itd.). Pozostało jednak zapewne wiele niekonsekwencji mniej lub bardziej zamierzonych (np. w tekście Aleksandry Iwańczyk wiele nazw geograficznych podanych jest w wersji somalijskiej). Liczymy, iż Czytelnik wybaczy nam te niedoskonałości.

Etiopczycy nie używają nazwisk, identyfikują się imieniem własnym, po którym następuje imię ojca i ewentualnie dziadka. O Mäläsie Zenawi Etiopczycy powiedzą zatem zawsze „premier Mäläs”, nigdy zaś „premier Zenawi”. Taką też konwencję przyjęliśmy w tekście i przypisach.

Kalendarz używany w Etiopii różni się od kalendarza gregoriańskiego. Poza wyraźnie zaznaczonymi wypadkami daty podawane są zawsze według kalendarza gregoriańskiego.

Lekturę książki ułatwić mają wstęp zawierający podstawowe informacje na temat Etiopii oraz słowniczek najczęściej występujących w tekstach pojęć. W słowniczku znajdzie też Czytelnik wyjaśnienie tytułu książki.

Słowa uznania i podziękii należą się promotorkom prac, które były podstawą poszczególnych tekstów. Są to: prof. Katarzyna Pachniak, dr hab. Hanna Rubinkowska-Anioł oraz dr Ewa Wołk-Sore. Promotorką pracy Aleksandry Iwańczyk była prof. Joanna Mantel-Niećko (1933–2009), nestorka polskich studiów etiopistycznych.